

Szűz Mária szeplőtelen fogantatása

Abban az időben Isten elküldte Gábor angyalt Galilea Názáret nevű városába egy szűzhöz, aki jegyese volt egy férfinak, a Dávid házából való Józsefnek. A szűz neve Mária volt. Az angyal belépett hozzá és így szólt: „Üdvöz légy, kegyelemmel teljes! Az Úr veled van! Áldottabb vagy te minden asszonynál!”

Mária szabad, önálló ember, akit megkérdez az Isten, és aki teljes felelősséggel válaszol. Isten most is megkérdezi őt, amikor pedig úgy óhajtja az igent, a beleegyezést, mint még soha, hiszen évezredek óta készítgeti ezt a percet. A döntést rábízta egy lányra, a megvalósulást tőle teszi függővé: nem, nem kényszeríti még most sem, önmagára való hivatkozással, az elmúlt és eljövendő nemzedékek üdvéért. A válaszon múlik az emberiség további sorsa: eljön-e belátható időn belül a Megváltó vagy tovább kell rá várni az emberiségnek, akár évszázadokon, évezredekken keresztül? Mária csak egy tétova kérdést tesz fel: hogyan történhet meg ez? Az angyal pedig csendben vár: nem sürgeti Máriát, nem várja el az azonnali “igent”. A felelősségteljes válasz pedig szinte azonnal megérkezik: Mária elfogadja az Úr hívását, ezzel a legtöbbet teszi a jövőért.

Észreveszem-e, ha az Úr szól hozzám?

Tudok-e ilyen határozottsággal dönteni?

Mennyi “gondolkodási időt” kérek a válaszadáshoz?

Tudok-e “igent” mondani a hívásra?

Tudok-e ilyen tapintatosan, türelemmel várni az általam megszólított másik ember válaszára?

Frank Tibor, Érd

